

Ne skrbite

Pripravil: p. Viljem LOVŠE

Poglejte ptice pod nebom! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče živi. Ali niste vi več vredni kakor one? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo, toda povem vam: še Salomon v vsem svojem sijaju ni bil oblečen kakor katera izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo, ki je danes na polju in jo jutri v peč vržejo, mar ne bo veliko bolj vas, maloverni?

Jezus živi z naravo. Ko govori, uporablja podobe in navdih iz nje. Pridiga zunaj in pove to, kar vidi. Uči se iz tega, kar opazuje: ptice, lilije, sejalec, plevel, žetev, trta ...

V njegovih rokah vse postane poučno, zato ker v vsem vidi Očetovo navzočnost, ki daje življenje vsakemu bitju in smisel vsaki situaciji. Evangelij se je torej porajal zunaj na vetru.

Jezus sam nam kaže, kaj nam manjka, da bi dosegli to zaupanje in pogled na stvari. Imenuje nas maloverni. S tem označi našo slabotnost in razloži našo revščino. Naš pogled je zelo kratek in površen. Ne vidimo daleč, ne vidimo znotraj, ne prodremo čez površino, ne dosežemo skrivnosti. V roži ne vidimo previdnosti niti človekovega življenja v trti. Manjka nam domišljije, manjka nam globine, manjka nam vere. Ne zavedamo se Božjega učlovečenja. On je vdihaval zrak, ki ga vdihavamo mi. Hodil je po zemlji, po kateri hodimo mi. Njegove človeške oči, v katerih je bilo Božje gledanje, so videle skrivnosti v žetvi in prerokbe v oblakih neba. S tem nam je odprl oči, da lahko vidimo čudovite stvari v vsakdanjem življenju in čudeže vorni zemlji. Prostranstva vere.

Skozi izvor stvarstva pride tudi učlovečenje. Narava, ki je že sveta, ker je prišla iz Božjih rok, postane z učlovečenjem svetišče. Prišlo je do največje možne združitve materije in božanstva. Živ stik med nebom in zemljo. Bog vzame hrano, ki jo mi vsak dan uživamo. Vse je posvečeno zato, ker je bil tukaj On.

Sejalec je šel ... Od tega trenutka nihče ni videl polja, ne da bi v njem ne videl tudi semena, besede, milosti, klasja, ki obrodi stoterno.

Prišel je Jezus ..., in ves svet je postal prilika. O da bi jo znali razumeti in zaživeti. V teh počitnicah te vabim, da bi užival ob Jezusovi priliki. Nagovarja te po vseh stvareh.